

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بررسی وسواس از دیدگاه اخلاق
اسلامی و روانشناسی
(علل، آثار و راهکارها)

◆ حجۃ الاسلام و المسلمین احسان زنگنه

فهرست مطالب

...بخش اول:::

مفاهیم و کلیات

۱-۱ . مفاهیم

۱-۱-۱ . وسوسات در لغت

- ۱- واژه وسوسات به گفته راغب در مفردات در اصل صدای آهسته‌ای است که از به هم خوردن زینت آلات بر میخیزد سپس به هر صدای آهسته گفته شده و بعد از آن به خطورات و افکار بد و نامطلوبی که در دل و جان انسان پیدا می‌شود شبیه صدای آهسته‌ای که در گوش فرو می‌خوانند اطلاق گردید (وسوسات) معنی مصدری دارد ولی گاهی به معنی فاعل (وسوشه گر) نیز می‌آید.
- ۲- لغت نامه قاموس وسوسات و وسوشه را این چنین معنی کرده است : «وسوشه» بمعنی حدیث نفس است یعنی کلامیکه در باطن انسان می‌شود خواه از شیطان باشد یا از خود انسان در جمع فرموده : وسوشه با صدای آهسته بسوی چیزی خواندن است فَوَسْوَسَ لِهُمَا الشَّيْطَانُ لَيَبِدِي لَهُمَا مَا ظُرُوِيَ عَنْهُمَا وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تَوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ مَا انسان را خلق کرده اییم و میدانیم آنچه را که باطنش با او سخن می‌گوید (از افکارش اطلاع داریم) قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْأَنْسَابِ مَلِكِ الْأَنْبَاطِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ وسوسات افکار بی فایده و مضری است که به ذهن خطور می‌کند (افکار باطل)
- ۳- (وسوسات) معنی مصدری دارد ولی گاهی به معنی «فاعل» وسوشه نیز می‌آید و در آیه مورد بحث یعنی سوره ناس به همین یعنی است وسوشه از زیانبار ترین امراض قلبی است و ضد آن اندیشه ها و تصورات ستوده ای است که شرعاً و عقلاً نیکو باشند والهام نامیده می‌شود. وسوشه که به معنای خاطره یا خواطری که به دل خطور می‌کند یعنی حدیث نفس یا اندیشه ها و خیالاتی که به دل خطور می‌کند خاطر یا خواطرشیطانی نام دارد در لغت به معنای صدایی آرام و پنهانی است.
- ۴- علی اکبر دهخدا در کتاب فرهنگ دهخدا وسوسات را اینگونه تعریف می‌کند وسوسات در اصطلاح اهل لغت ، به معنای حدیث نفس است یعنی کلامی که

در باطن انسان است و نیروی بی ریشه ولی قوی است که به واداشتن انسان به ارتکاب عملی و یا بازداشت و از انجام دادن عملی می پردازد.

۵- فرهنگ معاصر عربی - فارسی : وسوس الی ، در گوش (کسی) حرف زدن ، نجوا کردن (با کسی) وسوسه کردن (کسی را به چیزی مثلًا: گناه بدی ، شرارت ،

شهروت ...) اغوا کردن ، تحریک کردن (کسی را) القای شرکردن (به کسی)

شک و شبهه انداختن (در دل کسی) دو دل کردن ، وسوسی کردن (کسی را) ۶- وسوسه ج وسوس : وسوسه (شیطانی) فتنه ، آشوب ؛ وسوس ؛ دغدغه ، بد

گمانی دلنگرانی ، بیمناکی ؛ خش خش (برگ و مانند آن) پچ پچ .

۷- وسوسه در لغت به معنای شک ، بد گمانی و پچ پچ می باشد وسوس با خود سخن گفتن و فکر کردن است ، کسی که وسوسه براو غالب و مسلط شده باشد مُوسوس گفته می شود. از مجموع آنچه که در کتب لغت مطرح شده به دست می آید که ماده وسوسه به معنای صدای آهسته آمده ، و به شخص وسوسی از آن رو وسوسی گویند که چیزهایی در دل او خطور چیدا می کند .

۱-۱. وسوس در اصطلاح

۱-۱-۱. وسوس در اصطلاح روانشناسان :

روانشناسان در مورد وسوس و راههای تشخیص آن مباحث زیادی مطرح کرده اند و آنرا نوعی اختلال فکری یا عملی دانسته اند

اختلال وسوس فکری - عملی

ویژگیهای تشخیصی

ویژگیهای اصلی اختلال وسوس فکری - عملی عبارتند از وسوسهای فکری یا عملی برگشت کننده (ملاک الف) که به دلیل شدید بودن وقت گیر هستند (یعنی ؛ بیش از یک ساعت در روز وقت می گیرند) یا به پریشانی آشکار یا اختلال عمده

منجر می شوند (ملاک ج) در یک برهه از زمان طی سیراین اختلال ، شخص متوجه شده است که وسوسه‌های فکری یا عملی ، مفرط یا غیر منطقی هستند(ملاک ب) اگر یک اختلال دیگر مربوط به وجود دارد محتوای وسوسه‌های فکری یا عملی به آن محدود نمی شود (ملاک د) این اختلال ناشی از اثرات فیزیولوژیایی مستقیم مواد (مانند، سوء مصرف دارو ، دارو درمانی) یا یک بیماری جسمانی نیست (ملاک ه) .

طبق تعریف ، بزرگسالان دچار اختلال وسوس افسوس فکری – عملی در مراحلی بر این نکته که وسوسه‌های فکری یا عملی آنها مفرط یا غیر منطقی اند ، آگاهی داشته اند . این شرط در مورد کودکان مطرح نمی شود زیرا آنها ممکن است فاقد آگاهی شناختی کافی برای انجام این قضایت باشند . با اینحال ، حتی در بزرگسالان دامنه ای گسترده از بینش نسبت به غیر منطقی بودن وسوسه‌های فکری یا عملی وجود دارد . برخی افراد در مورد غیر منطقی بودن وسوسه‌های فکری یا عملی شان مطمئن نیستند ، و بینش هر فرد معین ممکن است در زمانها و موقعیت‌های مختلف تغییر کند . برای نمونه ، شخص ممکن است هنگام بحث در مورد وسوس افسوس عملی آلوگی در یک (موقعیت امن) (مانند ، دفتر درمانگر) آن را غیر منطقی تشخیص دهد ، اما وقتی مجبور به دست زدن به پول باشد ، این گونه فکر نمی کند . در مواردی که فرد تشخیص می دهد وسوسه‌های فکری و عملی غیر منطقی هستند ، ممکن است تمایل یا کوشش برای مقاومت در برابر آنها داشته باشد . هنگام تلاش برای پیشگیری از یک وسوس اعملی ، فرد ممکن است احساس اضطراب یا تنفس شدید داشته باشد که غالباً با تسلیم شدن به وسوس عملی از آن رها می شود . در سیراین اختلال ، پس از شکستهای مکرر در پیشگیری از وسوسه‌های فکری یا عملی ، فرد ممکن است تسلیم آنها شود ، تمایل چندانی به مقاومت در برابر آنها نشان ندهد و احتمال دارد وسوسه‌های عملی را به عادات روزمره اش ملحق کند .

۱-۲-۲. وسوس در اصطلاح علمای اخلاق:

وسوس در علم اخلاق نیز مورد بحث و بررسی قرار گرفته و علمای اخلاق پیرامون آن مباحثی ارائه داده اند و ما در اینجا بحثهایی از آنها را ذکرمی کنیم :

الف - کاشف الغطاء

مرحوم کاشف الغطاء در مورد ماهیت وسوس اینگونه بیان کرده است :

وسوسی که پروردگار جهانیان در قرآن کریم، در سوره ناس فرمان داده است که از ابتلای به آن، به درگاه حضرت احديش پناه برده شود، شامل حالتی در انسان است که مانع از اطمینان و ثبات آدمی گردیده و حالاتی همچون دیوانگان براو عارض می نماید. سرچشمہ وسوس، خیال و نگرانی فکری است، به طوری که آدمی، در عین سلامتی خود را مريض می بیند و در کمال امنیت، شدیدترین ترس را احساس می کند، و کارهای درستش را باطل و غلط پنداشته و خود را انجام دهنده آنها نمی داند، در حالی که آن کارها را به پایان رسانیده است، و هر چیز طاهر و پاکی را نجس و پلید و هر حلال را حرام و به عکس، هر حرامی را حلال می داند، و همین حالات را در معاملات و داد و ستد نیز دارد. بزرگترین ناراحتی های او در عبادات و گاهی در اصول عقاید است، و آسوده خاطر نیست و اعتمادی به دلایل شرعی نداردو بزرگترین انگیزه اش در عبادات غالباً ریاست؛ آن هم به الهام شیطان که وسوس را در او تقویت می کند. شیطان پس از تسلط بر آدمی اطمینان را از او می گیرد.

ب - ملامه‌ی نرافی درباره وسوس

مرحوم ملامه‌ی نراقی در کتاب جامع السعادات هر چند درباره خواطر نفسانی سخن گفته ولی آنرا معادل وسوس دانسته اینجا که می گوید. بدانکه همانا (خاطر) آن چیزی است که در قلب جولان دهد. پس اگر آن نکوهیده و مذموم بود و انسان را به سمتی زشت فرا خواند (وسوسه) خوانده می شود، ولی اگر نیک بود و به (خیر) دعوت کرد الهام است.

توضیح آن این است که: مثل قلب، نسبت به خاطری که برآن خطور می‌کند، مثل هدفی است که از هرسوبه آن تیراً فکنده شود، یا مثل حوضچه‌ای است نهرها و مجراهای گوناگون، آب به آن هدایت شود. مرحوم ملا مهدی نراقی در ادامه تعریف از وسوس مفهوم خواطر را به دو صورت تشریح می‌کند و خواطر را به دو قسم تقسیم می‌کند.

خواطر دو قسمند: آنچه که در ذهن خلجان می‌کند ولی مبدأ فعلی واقع نمی‌شود، و آنها خواطر آرزوهای کاذبه و اندیشه‌های فاسد هستند. و دیگر آنچه که محرك و اراده و عزم بر واقع شدن یک فعل است، چرا که هر فعلی، مسبوق به یک خاطر و یک تصوّر است که به ذهن خطور می‌کند.

از این رو، مبدأ و منشأ افعال «خواطر» هستند که رغبت را برانگیخته، آن رغبت نیز عزم را بر می‌انگیزاند و عزم نیز نیت را بر می‌انگیزد و نیت نیز اندام‌های تن را به فعل وادار می‌کند.

این قسم از خواطر (قسم دوم) - همچنان که دانستی - اگر مبدأ خیر باشد ۱۵ «الهام» خواهد بود و نیک و پسندیده است و اگر مبدأ شرّ قرار گیرد «وسوس» خواهد بود و مذموم است.

و از آن جمله است، وسوسه در عقاید، تا به آن حدّ که به شک زایل‌کننده یقین و ایمان منتهی نشود، و الا سبب خروج از ایمان و از دست رفتن یقین می‌گردد. مقصد از وسوسه در این مجال «حدیث نفس» است در عقاید که مضرّ به حال ایمان نیست و مورد مؤاخذه هم واقع نمی‌شود.

ج- ملا احمد نراقی

مرحوم ملا احمد نراقی نیز همچون ملا مهدی نراقی وسوس را بخشی از خواطر دانسته، و همچنین اظهار می‌دارد:

بدان که دل آدمی هرگز خالی از فکر و خیالی نمی باشد بلکه پیوسته محل خطور خواطر و ورود خیالات و افکار می باشد ، اگرچه گاه است که آن کس ملتفت نیست به آنچه در خواطر او می گذرد. در این خصوص دل مانند نشانه ای است که از اطراف و جوانب، تیرها به آن افکتند. یا حوضی که آب از نهرهای بسیار برآن جاری باشد. یاخانه ای است که درهای بی شمار داشته باشد و از آنها اشخاص مختلفه داخل آنجاشوند یا آئینه ای که در مکانی منصوب باشد و صورتهای بی حد از محاذی آن بگذرد . پس دل که لطیفه ای است از لطایف الهیه پیوسته معركه تاختن خیالات و جولانگاه افکار است تاقطع علاقه نفس از بدن شود و از گزند مار و عقرب طبع فارغ شود .. و چون هر فکر و خیالی را سببی و منشای ضرور است، پس منشا خیالات ردیه و افکار باطله، شیطان، و باعث خواطر محموده و افکار حسن، ملک است ..

و اشاره به این است آنچه سید رسول ﷺ فرمودند که: «فِي الْقَلْبِ لِمَتَانٍ لَمَةٌ مِّنَ الْمُلْكِ، أَيْعَادُ بِالْخَيْرِ وَ تَصْدِيقِ الْحَقِّ، وَ لَمَةٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ أَيْعَادُ بِالشَّرِّ وَ تَكْذِيبِ الْحَقِّ» یعنی: «در دل آدمی دو نوع از افکار و خواطر وارد می شود یکی از جانب ملک، و آن افکاری است که مشتمل است بر عزم بر امور خیر، و اراده آنها و تصدیق امور حقه واقعیه. و دیگری از جانب شیطان، و آن خواطیری است که متضمن عزم بر امور شرو تکذیب به امور حقه است نکته قابل ذکر در مورد وسوس این است که طبق متون و منابع اسلامی وسوس فقط در اعمال انسان تجلی پیدا نمی کند بلکه به اندیشه او نیز راه می یابد مرحوم علامه مجلسی ضمن شرح یک روایت می گوید: «وسوسه سخن بیهوده و بی سودی است که نفس و شیطان در روح انسان پدید می آورند»

د. امام خمینی رهنما

امام خمینی رهنما در کتاب چهل حدیث در ضمن حدیث الخامس و العشرون از امام صادق علیه السلام به بیان و تعریف وسوس می پردازند. «بدان که وسوسه و شک و تزلزل و شرک و اشتباه آنها از خطرات شیطانیه و القائات

ابلیسیه است که در قلوب مردم می‌اندازد، چنانچه طماعنینه و یقین و ثبات و خلوص و امثال اینها از افاضات رحمانیه و القایات ملکیه است . . . و تفسیر این اجمال به طریق اختصار آن است که قلب انسانی لطیفه‌ای است که متوسط است بین نشئه ملک و ملکوت و عالم دنیا و آخرت . یک وجهه آن به عالم دنیا و ملک است، و بدان وجهه تعمیر این عالم کند، و یک وجهه آن به عالم آخرت و ملکوت نماید. پس، قلب به منزله آیینه دو رویی است که یک روی آن به عالم غیب است و صور غیبیه در آن منعکس شود، و یک روی آن به عالم شهادت است و صور ملکیه دنیاویه در آن منعکس شود، و یک روی آن به عالم شهادت است و صور ملکیه دنیاویه در آن منعکس شود. صور دنیاویه از مدارک حسیه ظاهریه و بعضی مدارک باطنیه، مثل خیال و وهم، در آن انعکاس پیدا کند، و صور اخرویه از باطن عقل و سر قلب در آن انعکاس پیدا کند. و اگر وجهه دنیاویه قلب قوت گرفت و توجه آن یکسره به تعمیر دنیا شد و همچ منحصر شد در دنیا و مستغرق شد در ملاذ بطن و فرج و سایر مشتهیات و ملاذ دنیاویه، به واسطه این توجه باطن خیال مناسبی پیدا کند به ملکوت سفلی که به منزله ظل ظلمانی عالم ملک و طبیعت است و عالم جن و شیاطین و نفوس خبیثه است . . و به واسطه این تناسب القایاتی که در آن شود القایات شیطانیه است، و آن القایات منشاء تخیلات باطله و اوهام خبیثه گردد. و نفس چون بالجمله توجه به دنیا دارد، اشتیاق به آن تخیلات باطله پیدا کند و عزم و اراده نیز تابع آن گردد و یکسره جمیع اعمال قلبیه و قالبیه از سنخ اعمال شیطانی گردد، از قبیل وسوسه و شک و تردید و اوهام و خیالات باطله، و ارادات بر طبق آن در ملک بدن کارگر گردد. و اعمال بدینیه نیز بر طبق صور باطنیه قلب گردد، چه که اعمال عکس و مثال ارادات، و آنها مثال و عکس و اوهام، و آنها عکس وجهه قلوب است. همچنین امام خمینی رهنما در کتاب چهل حدیث می‌فرمایند «به طور کلی از روایت می‌توان نتیجه گرفت که : اولاً، وسوسه یا وسوس نوعی اختلال روانی است ثانیاً، با اضطراب و ترس همراه است ثالثاً: وسوسه وذهاب عقل و کثرة التخليل در اختلال

روانی با هم مشترکند رابعاً : مراد از وسوسه ، وسوسه فکری است و از این رو ، از آن به « شیطان الوسوسه » تعبیر شده است ؛ زیرا شیطان کارش این است که افراد را به افکار ناخواسته و مذموم بکشاند تا به وسیله آن ، رفتاری ناپسند از آنها صادر شود.

۳-۲-۱-۱. وسوسات در اصطلاح فقهاء و اصولیین

عنوان وسوسات در منابع فقهی و اصولی نیز راه یافته است ، به دلیل آنکه اسلام احکامی در مورد انسانهای وسوسای ارائه داده از این رو فقهاء نیز پیرامون آن مباحثی ارائه داده از این رو فقهاء نیز پیرامون آن مباحثی ارائه داده اند و ما در اینجا به مناسبت به بخش‌هایی از این سخنان اشاره می کنیم .

الف- سید محمد کاظم طباطبائی یزدی

مرحوم سید محمد کاظم طباطبائی یزدی در « عروه الوثقی » ضمن احکام وضوی نویسد : وسوسی که قطع و یقین در شستان برایش به دست نمی آید ، باید به توده و عرف مردم مراجعه کند و همان اعمال را که آنان در شستشو و طهارت انجام می دهند انجام دهد در حاشیه ای که مرحوم آیت الله العظمی ، سید شهاب الدین حسینی مرعشی نجفی براین کتاب نوشته است ، آمده است : اگر برای وسوسی قطع به شستان و طهارت حاصل نمی شود به سبب عدم جزم و یقین است که در او پیدا شده ، و وسوسه ، در کتابهای طبی از بیماریهای فکری و دماغی است که خداوند ما را از آن مرض حفظ فرماید .

ب- امام خمینی

امام خمینی درباره وسوسات می فرمایند : « وسوسات شرعی داریم و کسی که از متعارف خارج شود وسوسی است و حرام است » « اگر انسان حالتی دارد که در آب کشیدن چیز نجس یقین پیدا نمی کند می تواند به گمان خود اکتفا کند »

ج- آیت الله خویی لِلّٰهِ الْحَمْدُ لِكُلِّ خَلْقٍ

مرحوم آیت الله خویی وسوس ا را معادل دغدغه روحی دانسته و اینگونه اظهار می دارد:

تعريف وسوس (دغدغه روحی) : وسوسه عبارت است از اختلال روحی و عدم اعتماد و دغدغه و تردید درباره انجام وظیفه شرعی . این شک و تردید به عنوان یک خلل روحی برای انسان وسوس است . هر انسانی بدون هیچ شکی این خلل روحی را دارد ولی کم و زیاد دارد؛ خلل روحی گاهی تحت عنوان خطورات است . آدم متدينی بدون اراده یک خطورات بدی به ذهنش می آید ، یک چیزی به ذهنش می آید که ناراحتیش می کند درباره عقاید درباره واقعیت ها درباره اعمال . این را قرآن اشاره می کند «أَلَّقَ الشَّيْطَانُ فِي أَمْبِيَّتِهِ» این یکی از ادله قطعی بر یک معجزه قرآنی است و خبر از وجود واقعی شیطان است . دقیق از لحاظ علمی و فقهی و فلسفی ثابت است که این خطورات نه علمی است ؛ چون تجربه که نمی کنید نه فلسفی است که علت و معلولی نیست و نه فعل شخصی است چون اراده وقصد نمی کنید ، چیزی نیست مگر القی الشیطان فی امنیته ، این عملیات شیطان دامنگیر متدينین می شود مخصوصا در طهارت و نجا سوت سیدخویی حکایتی را نقل می کند که کسی بود یک ساعت قبل از طلوع فجر برای غسل رفت ، یک ساعت بعد از طلوع شمس بیرون آمد . دیده ایم که کسی دستش را زیرآب می برد ، شک می کند که دستش زیرآب هست یا نیست . این وسوسه هست . وسوس کسی است که این خلل را در ذهن دارد .

د- آیت الله مکارم شیرازی

آیت الله مکارم شیرازی وسوس را مقابل شخص قطاع قرار دارد و اینگونه اظهار داشت .

مردم بر اساس قطع خود به سه قسم تقسیم می شوند قسم اول کسانی هستند که قطع آنها از راه متعارف است و قطع پیدا می کنند به چیزی از مبادی عقلی اسباب عادی دوم کسانی هستند که قطاع هستند و آنها کسانی هستند که قطع پیدا می کنند به چیزی بدون اینکه اسباب عادی آن فراهم باشد سوم شخص وسوس است و او کسی است که قطع پیدا نمی کند از اسباب و راههای عادی وسوس مقابله بوده و به شخصی گفته می شود که از راههای متعارف ، برای او قطع حاصل نمی شود در حالی که نوع انسان های متعارف در این موارد ، به قطع می رسند ؛ به بیان دیگر ، به انسان دیر باور که در هر امری از امور ، اهل تشکیک است وسوس گفته می شود ؛ یعنی نه تنها از راههای غیر متعارف ، برای او یقین حاصل نمی شود ، بلکه حتی از راههای متعارفی که انسانهای معمولی از آن به قطع می رسند نیز ، قطع پیدا نمی کند در کتاب انوار الاصول آمده است و الوسوس و هو لا يقطع حين تحقق تلك الاسباب اما الوسوس فاحكامه تشبه احكام القطاع لان كل واحد منها خارج عن حد الاعتدال ، انما الفرق بينهما ان احدهما داخل في جانب الافرات الآخر في جانب التفريط

۱-۲-۴. کثیر الشک و رابطه آن با وسوس

۲۰

قبل از بیان کثیر الشک و وسوس و رابطه وسوسی و کثیر الشک لازم است اولاً به تعریف کثیر الشک و وسوسی پپردازیم و بعد از آن اقوال علم را در این زمینه عنوان کنیم . شک کثیر الشک ، شک کردن فردی است که به طور غیر متعارف ، شک های زیادی برایش پدید می آید ، که گاه ناشی از تزلزل روحی و بیماری وسوسی است . از آن جا که این شک ، احکام خاصی دارد ، در علم اصول از آن سخن به میان آمده است . در علم اصول ادله ای وجود دارد که احکامی را برای حالت شک مکلف تعیین نموده است - از قبیل اذا شکت فابن علی الاكثر - علمای اصول براین اعتقادند که مورد این ادله شک انسان های متعارف بوده و شک کثیر الشک را که شک انسان غیر متعارف است شامل نمی شود ؛ دلیل آنها براین مطلب انصراف این ادله به فرد متعارف است . ضمن

این که شک کثیرالشک موجب عسر و حرج می‌گردد، بنابراین، قابل اعتنا نیست. وسوس، مقابل قطع بوده و به شخصی گفته می‌شود که از اسباب و راه‌های متعارف، برای او قطع حاصل نمی‌شود، در حالی که نوع انسان‌های متعارف در این موارد، به قطع می‌رسند؛ به بیان دیگر، به انسان دیر باور که در هر امری از امور، اهل تشکیک است وسوس گفته می‌شود؛ یعنی نه تنها از راه‌های غیر متعارف، برای او یقین حاصل نمی‌شود، بلکه حتی از راه‌های متعارفی که انسان‌های معمولی از آن به قطع می‌رسند نیز، قطع پیدا نمی‌کند. وسوس کسی است که برای او از راه‌های متعارف هم قطع حاصل نمی‌شود احکام او شبیه احکام قطاع است چون قطاع و کثیرالشک هردو از حالت اعتدال خارج شده اند یکی جانب افراط را می‌پیماید دیگری جانب تقریط. فرق بین کثیرالشک و فرد وسوسی چیست که موجب شده است حکم این دو متفاوت باشد. کثیرالشک بودن حالتی است که برای بسیاری رخ می‌دهد. این حالت حالتی غیر منطقی و غیر عقلانی نیست. مثلاً انسان مشغله‌های بسیاری دارد عزیزی را از دست داده گریبان گیر بلاهای طبیعی مانند زلزله و مانند آن شده است و در نماز حضور قلب ندارد و در نتیجه عدد رکعتات نماز را فراموش می‌کند. گاهی هم وسوسه‌های شیطان موجب می‌شود که حواس انسان جمع نباشد. شیطان موجب می‌شود که حواس انسان جمع نباشد. شیطان می‌خواهد انسان را از عبادت دلسربد کند. او را خسته کرده به سمت ترک عبادت و از دست دادن روح عبادت بکشاند. در این حال روایات مختلفی دلالت دارد که نباید به شک اعتنا کرد تا شیطان از کار خود دست بکشند. از نظر وجود خارجی وسوسه دو رکن دارد: یک رکن این است که به آسانی به چیزی یقین پیدا می‌کنند که کار انجام شده است. رکن دیگر وسوسه این است که به ادنی دلیلی شک می‌کند مثلاً گرد و غباری به بدنش می‌رسد و او می‌گوید زمین چه بسانجس بوده است و بدن من هم نجس شده. شک گاهی در این بخش به یقین تبدیل می‌شود. این دو رکن بر اساس انحراف فکر و نوعی بیماری در انسان به وجود می‌آید. ولی کثیرالشک

بودن خلاف متعارف نیست زیرا هر کسی که گرفتار مشکلی می‌شود تمرکز خود را از دست می‌دهد. وسوسات بودن عوامل مختلفی دارد گاه به سبب ضعف مزاج است یعنی بدن فرد ضعیف می‌شود و دیگر نمی‌تواند به خوبی فکر کند. گاه به سبب وسوسه‌های شیطانی است که شدت گرفته است و به این منظور است که فرد به سبب وسوسه عمل خود را ترک کند. کسانی که دارای حساسیت نفسانی شدیدی نسبت به یک چیز مانند مسئله نجاست پاکی باشد، وسوسات و یا وسوسات هستند. تحقق عنوان وسوسات یک امر عرفی می‌باشد یعنی اگر مردم و عرف متدين جامعه به کسی بگوید که وسوس شده است آن فرد وسوساتی می‌باشد. و به عبارت دیگر اگر انسان از حالت طبیعی و عادی خارج شود یعنی از حالتی که معمولاً مردم متدين به آن شکل عمل می‌کنند در این صورت وسوساتی می‌باشد. با تعداد دفعات نمی‌شود بین وسوسات و کثیر الشک فرق قابل شد وسوسات به کسی می‌گویند که به خیال خودش علم و یقین به نجاست دارد اما دیگران می‌دانند که آن علم و یقین از روی وسوسه شیطان است و واقعیت ندارد، اما کثیر الشک به کسی می‌گویند که در مسئله‌ای زیاد شک می‌کند و این فرد باید به شک‌های خود اعتمنا کند اگر جایی یقین داشت باید به یقین خود اعتمنا کند. بنابراین توجه به این مطلب که بین وسوسات و کثیر الشک فرق می‌باشد لازم است سید مرحوم سید محمد کاظم طباطبائی یزدی در «عروه الوثقى» فرموده که این فرد باید به عرف و معارف رجوع کند. برای روشن شدن مطلب لازم است به این نکته توجه به عمل آید و آن نکته این است در منابع حدیثی بالخصوص در باب وضو و صلوه دو عنوان وجود دارد چون یکی وسوس بودن و دیگری هم کثرت شک است. حالا اولین سوال که مطرح است این است فرق این دو چیست؟ روایات هر دو را از اعتبار ساقط کرده است. در روایات درباره وسوسه تعبیری آمده است که فرد وسوساتی عاقل نیست. و هر دوی آنها را روایات به منشاً شیطانی نسبت داده اند. مانند روایتی از عبد الله بن سنان آمده است که می‌گوید: نزد امام صادق علیه السلام در مورد مردی که در وضو و نمازش دچار وسوسات بود، صحبت کردم و گفتم: با این

حال ، مرد عاقلی است . امام علی^ع فرمودند : این چه عقلی است که با وجود آن از شیطان پیروی می کند ؟ پرسیدم چگونه فرمان شیطان را می برد ؟ امام علی^ع فرمودند : از او بپرس وسوسه ای که به او دست می دهد از چیست ؟ قطعاً به تو خواهد گفت : از عمل شیطان است فقهای عظام درباره فرق وسوسه و کثرت شک می فرمایند هردو جهات مشترک دارند و هردو نشان دهنده تأثیر عقل طرف از واهمه و ابليس است و اعتناء کردن به آن نشان از کم عقلی و بی عقلی و بی تدبیری است لیکن وسوسه معمولاً از عوامل غیر عقلانی نشئت می گیرد ولی کثرت شک این طور نیست و امکان دارد منشأ عقلانی هم داشته منتهی از نظر امامان اهل بیت^ع در باب نمازو وضوء و بلکه هر مرکبی که در میان اجزاء آن نوعی ارتباط برقرار است مردود بوده و فاقد اعتبار شناخته شده است . مرحوم سید یزدی در عروه الوثقی می نویسد :

وسواسی کسی است که برای او قطع و یقین حاصل نمی شود . باید به مردم عادی بنگرد و همان اعمالی که آنان در شستشو و طهارت انجام می دهند انجام دهد استاد شهید مطهری درباره وسوس و کثیر اشک اینطور بیان می فرمایند : ما دونوع شک داریم : شک مقدس و شک غیر مقدس . بعضی افراد زیاد شک می کنند از باب اینکه مريض و بيمارند ؛ یعنی خود زیاد شک کردن یک نوع بيماري است . مثالش را در همین عبادت و نمازو و طهارت و نجاست می بینيد . در اصطلاح اينها را «كثير الشك» می گويند . و گاهی شک اينها به حد وسوس می رسد . در جايی که هر آدم سالمی یقین می کند او شک می کند . اين شک پليدي است ، انسان باید خودش را معالجه کند . چون اسلام نمی خواهد كثير الشك كثير الشك بماند ... فكرهای خسته خيلي آماده وسواسی شدن است . اين بيماري وسوس بيماري است که از نوع بی عقلی است ؛ یعنی عقل انسان ضعیف است . چاره وسوس اعتنا نکردن است . دستور اسلام هم این است که اعتنا نکند . خيال می کند بدنش نجس شد ، باید بگويد اسلام از من نماز با همین بدن نجس را می خواهد . بعضی ها عین همین حالت كثير الشك را دارند . ولی به صورت وسوس است . شکش شک مقدس نیست ، وسوسه است راه علاج اينجور اشخاص

راغلملاء این طور ذکر کرده اند که اگر مرد علم و فکر و برهان است ، باید مدتی روی علوم ریاضی مثلً هندسه کار کند، تا ذهنش از این کجی و انحراف بهبود پیدا کند . و اگر عامی است و دچار این شک و وسوسه ها شده ، راه چاره اش خود عمل و عبادت است ؛ به شکش اعتمنا نکند و عبادت کند؛ مخصوصاً زیاد قرآن بخواند ، زیاد ذکر پروردگار بگوید ، لاحول ولاقوه الا بالله بگوید لا حول و ، توکلت على الحی الذی لا یموت ... بگوید . چون این وسوسه ها وسوسه های شیطانی است ، هرجا که یاد خدا بیاید ، این وسوسه های شیطانی زائل می شود فرق بین کثیر الشک و وسوسی از بیان مراجع عظام تقلید :

آیت الله سیستانی می فرمایند : وسوسی کسی است که شکش غیر عقلایی است ولی کثیر الشک شکش عقلایی است ولی زیادتر از معمول حالت شک به او دست می دهد . آیت الله شبیری : کثرت شک در اثر عدم اجتماع حواس است و وسوسه تضییقی است که در اثر یقین نکردن یا دیریقین کردن پیدا می شود .

آیت الله بهجت: منشأ در آنها فرق دارد .

آیت الله تبریزی قدس سره: وسوسی کسی است که شک او خارج از متعارف است و نوعاً در عمل شک می کند، اما کثیر الشک کسی است که به حد وسوس نرسیده و کسی که به طور عادت در هر سه نماز متواالی شک کند، کثیر الشک است.

آیت الله صافی: کثیر الشک کسی است که در نظر عرف زیاد شک می کند ولی به حد وسوس نرسیده و مخصوصاً که فرموده اند اگر در سه نماز یا در یک نماز سه مرتبه شک کند کثیر الشک است و حال آنکه چنین شخصی وسوسی محسوب نمی شود.

آیت الله فاضل: کثیر الشک فی الطواف لا یعنتی بشکه كما فی الصلاة و المرجع فيه هو الصدق العرفی . آیت الله مکارم: کثیر الشک بودن یک امر عرفی است یعنی مردم بگویند او بسیار شک می کند .

۱-۲: کلیات

پس از تعریف لغوی و اصطلاحی وسواس اینک به یک سلسله مباحث کلی در مورد وسواس اشاره می کنیم ، که در مباحث آینده تا حدی نقش دارد . وسوسه به دو قسم فکری و عملی تقسیم می شود . وسوسه فکری همان خطور تصورات ، پندارها و خیالات واهمی و بی اساس به ذهن انسان است . وسوسه عملی هم این است که انسان در اعمالش دچار وسواس می شود ، مثلاً زود یقین به نجاست پیدامی کند اما در مورد طهارت دیر به باور می رسد . این دو وسوسه ، لازم و ملزم یکدیگرند . وسوسه ، جهل مرکب است . قرآن جهل مرکب را بدترین دردها می داند . و ما در ادامه بحث به توضیح بیشتر درباره وسواس فکری و عملی می پردازیم :

۱-۲-۱. وسواس فکری

۲۵

برخی از روانشناسان اظهار داشته اند که وسواسهای فکری عبارتند از : وسواسهای فکری : عقاید ، افکار ، تکانه ها ، یا تصاویر ذهنی پایداری هستند که مزاحم و نا مناسب می نمایند و به اضطراب یا پریشانی آشکار منجر می شوند کیفیت مزاحم و نامناسب وسواسهای فکری تحت عنوان (خود نا همخوان) ذکر می شود . این پدیده حاکی از آن است که فرد با محتوای وسواس فکری بیگانه است ، آن را تحت کنترل خود نمی دارد ، و از نوع اندیشه ای نیست که او انتظار دارد . با این حال ، فرد قادر به تشخیص این نکته است که وسواسهای فکری محصول خود او هستند و از خارج تحمیل نمی شوند (به گونه ای که در تزریق فکر دیده می شود) متداول ترین وسواسهای فکری عبارتند از افکار مکرر درباره آلودگی (مانند ، آلوده شدن در اثر دست دادن) تردیدهای مکرر (مانند ، تردید در مورد اینکه آیا فرد عملی را انجام داده است یا نه ، مانند مجروح کردن یک فرد در حادثه رانندگی یا ترک خانه بدون قفل کردن درب) ، لزوم قرار گرفتن اشیاء با یک نظم خاص (مانند ، پریشانی شدید در زمانی که اشیاء نا منظم یا نا متقاض می شوند) ، تکانه های پرخاشگرانه یا زننده (مانند ، آسیب رساندن به کودک خود یا فحاشی در کلیسا) و تصویر سازی ذهنی

جنسی (مانند ، تصور مکرر صحنه ای شهوت انگیز) . افکار ، تکانه ها ، یا تصاویر ذهنی صرفاً نگرانیهای مفرط درباره مسایل زندگی واقعی (مانند ، نگرانیهای مربوط به مشکلات جاری زندگی ، مانند مشکلات مالی ، شغلی ، یا تحصیلی) نیستند و بعید است که با یک مشکل زندگی واقعی مرتبط باشند . فرد دچار وسوسهای فکری معمولاً می کوشد این قبیل افکار یا تکانه ها را نادیده بگیرد یا سر کوب کند یا آنها را با فکر یا عملی دیگر (یعنی ، وسوسه عملی) خنثی کند . برای نمونه ، فردی که گرفتار تردیدهایی راجع به خاموش کردن اجاق گاز شده است می کوشد با بازبینی های مکرر برای اطمینان از خاموش بودن آن ، تردیدها را خنثی کند .

۲-۱. وسوسه عملی

گروهی از روانشناسان نیز در مورد وسوسه های عملی اینگونه اظهار داشته اند : رفتارهای تکراری (مانند ، شستن دست ، منظم کردن ، بازبینی) یا اعمال ذهنی (مانند دعا کردن شمارش ؛ تکرار واژه ها به آرامی) هستند که هدف آنها پیشگیری یا کاهش اضطراب یا پریشانی است ، نه به دست آوردن لذت یا رضایت . در اکثر موارد ، شخص احساس می کند که مجبور به انجام وسوسه عملی است تا پریشانی را که با وسوسه فکری همراه می شود کاهش دهد . یا از یک رویداد یا موقعیت هولناک پیشگیری نماید . برای نمونه ، افراد مبتلا به وسوسهای فکری در مورد آلوده شدن ممکن است پریشانی ذهنی را با شستن دستها تا حدی که پوستشان زخم شود ، کاهش دهند ، افرادی که در اثر وسوسهای فکری در مورد قفل نکردن درب ورودی منزل آشفته شده اند ، ممکن است هر چند دقیقه یکبار مجبور به بازبینی قفل شوند ، افرادی که در اثر افکار کفر آمیز نا خواسته پریشان شده اند ، ممکن است با ۱۰۰ بار شمارش از ۱۰ تا ۱۰ و بر عکس در هر زمان که این افکار به ذهنشان وارد می شوند ، خود را از آنها رها کنند . در برخی موارد ، افراد اعمال خشک یا قالبی مطابق با قواعد خاص خود ساخته انجام می دهند بدون آنکه توانایی توجیه این اعمال را داشته باشند . طبق تعریف ، وسوسهای عملی یا آشکارا افراطی هستند یا با

آنچه که برای خنثی سازی یا پیشگیری آنها طراحی می شوند ارتباط واقعی ندارند . متداولترین وسوسه‌های عملی شامل شستن و تمیز کردن ، شمارش ، بازبینی ، در خواست یا مطالبه اطمینان و خاطر جمعی ، اعمال تکراری و منظم کردن هستند .

۳-۲-۱. حکم فقهی عمل به وسوسه

تا کنون وسوسه را از نظر حالت‌های روحی و روانی بیان کردیم اینکه در مورد اینکه آیا عمل به وسوسه از نظر فقهی حرام است یا خیر بحث می کنیم در این مورد دو قول وجود دارد و برای هر قولی علمای بزرگوار ادله ای را نقل کرده اند که ما در اینجا ادله هر کدام را به اختصار بیان می کنیم : قول اول : نظر مشهور علماء قائل به حرمت وسوسند و معتقدند که وسوس در اعمال عبادی خود نباید بر طبق آن عمل کند . در این رابطه روایاتی هم مورد استناد مشهور قرار گرفته و ما در اینجا به دو روایت اشاره می کنیم .

روایت اول صحیحه عبدالله ابن سنان است می گوید به امام صادق علیه السلام عرض کردم که کسی بر طبق وسوسه عمل می کند به چه صورت اطاعت شیطان می کند . آقا فرمود که از او سؤال کن که این کاری که تو انجام می دهی چه منشائی ۲۷ دارد ، می گوید این کار یعنی همین احتیاط و دغدغه از عمل شیطان است .

روایت دوم . مضمونه زراره و صحیحه ابی بصیر از امام صادق علیه السلام است که فرمود : عادت ندهید شیطان را از سوی خودتان نقض صلاه را که شیطان در طمع می افتد او خبیثی است که عادت می کند به هر چیزی که عادت داده شود پس باید نادیده گرفته شود و بگذرد از شما کسانی از شما که در حالت نماز کثیر الشک هست از وهم خودش و شکستن نماز زیاد انجام ندهد اگر آن مؤمن بی اعتمانی به شک را انجام دهد شک دیگر به طرف شکاک برنمی گردد . شیطان خواستش این است که اطاعت شود و هر چه نماز را بشکستی اطاعت شیطان است اگر شیطان مخالفت بشود یعنی به شک اعتمان نکنی برنمی گردد به سوی شما .

نظر مشهور بر حرمت وسوسات است . از این دو روایت استفاده کرده اند که عمل بر طبق وسوسه حرام است .

قول دوم : نظر مرحوم خویی در حکم وسوسات

نظر مرحوم خویی بر عدم حرمت وسوسات است .

عمل بر طبق وسوسه یک عمل خواست شیطانی و غیر عقلانی و از شأن مؤمن به دور است ، با تمام اینها ایشان می فرماید در این نصوص امری که آمده است یا بیانی که مشاهده می کنیم ، بیان مولوی نیست بلکه بیان ارشادی است . یک امر ارشادی درباره اطاعت مولی وجود دارد و یک نهی ارشادی درباره اطاعت شیطان هست . اطاعت خدا همان طور که عقلاً واجب قطعی است اگر امر بباید می شود ارشاد و مخالفت شیطان همان طور عقلاً یک امر قطعی است و اگر نهی ای بباید ارشادی است . و نیز از دو روایت یاد شده حرمت استفاده نمی شود .

۴-۲-۱. رابطه وسوسات با علم اخلاق

برخی از بزرگان علم اخلاق در کتابهای خود در مورد وسوسات و علل و عوامل آن سخن گفته و نیز راههایی برای درمان آن ارائه داده اند ما در اینجا به بخش‌هایی از سخنان ایشان اشاره می کنیم . مرحوم ملامه‌ی نراقی خواطر نفسانی را به دو بخش تقسیم کرده و یک بخش آنرا با عنوان وسوسات شیطانی یاد کرده است او می گوید : به تحقیق دانستی که «وسوسات» اثریک شیطان پنهان است ، و «الهام» اثر فرشتگان بزرگوار و کریم . بدون شک ، هر نفسی در آغاز فطرت و خلقتش ، از فرشته و شیطان به طور مساوی تأثیر می پذیرد . از این رو ، تنها یکی از این دو گروه به سبب پیروی از هوی‌ها و هوس‌ها و یا ملازمت نمودن بر تقوی ، در جان و نفس برتری پیدا می کند . پس ، اگر نفس طبق مقتضای شهوت یا غضبیش عمل کند ، مجال ، مجال شیطان است که به وسیله «وسوسه» وارد قلب می شود ، و اگر به ذکر و یاد خداوندی برگردد ، میدان برای شیطان تنگ و تنگ‌تر می شود ، در نتیجه از جان کوچ می کند و

به دنبال آن فرشته‌الهام بخش وارد قلب می‌شود. بدین ترتیب، دو لشکر فرشتگان و شیطان‌ها، در میدان و معزکه‌گاه نفس پیوسته درگیر بوده، مدام در حال حمله و جنگ با یکدیگر هستند، چرا که نفس به واسطه دو قوهٔ عقلیه و وهمیه و به سبب قابلیت داشتن به این هر دو امر، جوانگاه این دو لشکر است، تا سرانجام یکی از دو لشکر فاتح شده و مملکت جان را تسخیر کند و آن را موطن خویش اتخاذ کند. هرگاه چنین شد، راهیابی لشکر دوم مخفیانه بوده، با طریق دزدکی خواهد بود، و پیروزی با غلبهٔ هوی و هوس است یا تقوی و پارسائی. اگر هوی غالب شود و نفس به منجلاب آن فرو رود، خانهٔ قلب چراگاه شیطان خواهد بود و صاحب این نفس از حزب شیطان محسوب خواهد شد، ولی اگر تقوی فاتح شود، قلب جایگاه فرشته خواهد شد و نفس در گروه و لشکر آن قرار خواهد گرفت. سپس ایشان به سخن پیامبر اکرم ﷺ استشهاد کرده و اظهار داشت: رسول خدا ﷺ چنین می‌فرماید: «خلق الله الانس ثلاثة أصناف: صنف كالبهائم» قال الله تعالى: «لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهِ وَ صنف أجسادهم أجساد بنی آدم و أرواحهم أرواح الشياطين، و صنف كالملائكة في ظل الله يوم لا ظل إلا ظله». خداوند انسان را سه صنف آفرید: صنفی مانند چهارپایان که درباره‌شان می‌فرماید: برای آنها قلب‌هائی است که با آن فهم نمی‌کنند، و چشم‌هایی که با آن نمی‌نگردند. صنف دیگر کسانی هستند که بدن‌هایشان مانند بدن انسان‌ها و جان‌هایشان مانند جان شیطان‌هاست. صنف دیگر مانند فرشته‌ها هستند، آنها کسانی هستند که در روزی که سایه و پناهی نخواهد بود، در سایه سار خدا و پناه او خواهند بود. شک نیست که بیشتر قلب‌ها را لشکر شیاطین فتح نموده و به ملکیت خویش درآورده‌اند، و از این‌رو، در آنها با انواع وساوسی که بر انتخاب و اختیار دنیا و رها کردن آخرت تلقین می‌کند و فرو می‌خواند، تصرف می‌نمایند. در میان علمای اخلاق که به بحث وسوس، و تعریف وسوس، و علاج آن به صورت مبسوط پرداخته اند می‌توان به امام خمینی رهنما اشاره کرد و سوشه و شک را از القاءات شیطان دانسته و به احادیثی در زمینهٔ وسوس اشاره می‌فرمایند ایشان در